

ehk paggan, kes omma lodud mele kässo al, nisuggust süüd ja nuhtlust Jummalal seadusest ärataaganedes ennese peale mitte polle koggunud.

Mis se viete tähhendab, kui inuimenne armo seaduse wasto, mis ta ristmise sakramentis Jummalaga teinud, mitte üksi sõnnakuulmata ei olle, mis parrago ristirahwa hulgas saggedast sünnib, waid sedda armo pealegi otsego jalge alla tallab — sedda wõis jest Türklasest nähha, kes weikest Jusfuwi ennesele olli pärrisorjaks ostnud. Sest sesamma mees polnud mitte õige Türklane, waid sündinud Italia=ma mees, kes riistiusto — ja sellega ühtlasi ka omma Jummalat ja Ünnis=teggiat olli ärrasalganud ja mahhasätinud, ja ennast Tripoli=linnas Kristuse wastase, Muhhamedi usso seltsi heitunud. Seal sammus olli ta ka Jusfuwi, kes alles nelja ehk wie aastane laps olli, ostnud — ja tedda ennese koju Kairo=linna wiinud. Temma, se ussoalgaja olli isse ühhe mawallitseja tenistuses, temmal olli suur sisse=tullemine ja palju rahwast temma al; agga kes tedda tundis, se kartis tedda, kui sallaliko pettist ja wägga üllekohutust, armutumast meest.

Nisuggust üllekohut piddi Jusfuw isseäranees kannatama, kes nüüd umbest 8 aastat wannaks sanud ja wägga nõdder ja kiddlew olli. Agga

sest ei holind temma walli isfand ühtegi, kui ta tedda kaugele allewist linna, ehk linnast kaugele wärrawa tahha rasgid asjo, mis jubba tuggewa mehhele rängad ollid, sisse= ja wäljakanda lasi. Tulli siis waene poisike kord lõetsutades ja puhudes omma isfanda ette, siis augutas ja söimas ta ja peksis tedda nõnda armetumast sõlmpütsaga läbbi, et inuimene meie jures iggameest, kes ennese koera nõnda lööks, mõrtsuka wäriks peaks. Kõigehirmsam olli sedda nähha, ja poisikese halledat hoigamist ja temma isfanda jölledat sajamist ja ahwardamist kuulda, kui Jusfuw piosut olli ärraannustanud ja middagi neist paljo kimpudest, mis ta piddi kandma, ärrakautanud, ehk kui middagi ta wässinud kätte wahhelt mahhalib=bişedes katti läks. Se armuta mees ellas ühhes jures aedas, kellest te ühhest linna allewist teise läks, ja kust paljo rahwast läbbi käis. Seal jäid issegi Türklased, kes muido külma süddame ja holimata melega, kõigist mis ulusal sünnib, möda lähhewad, seisma, murrisesid nisugguse ülle=kohto pärrast wacse orja wasto, ja riistiinimes=tel, kel liggimese armastus olli, käis se, mis näggid süddamest läbbi, agga piddid sel ajal (aastal 1780) waid ollema.

Sesinnane ussuärrasalgaja wiiskas isseäranees